

Saget, og blandt Andet vil jeg, for dog at nævne Noget, gjøre opmærksom paa, at Dommeren i de offentlige Politisager gaar under følgende tilværks imod den Skyldige gennem Forhør; hvorledes det staar sig med den private Sags Behandling, behøver jeg ikke at nævne for det høie Thing. Sdet den ærede Drdfører gif ud fra denne almindelige, efter min Overbevisning saa aldeles urigtige Paa- stand, bemærkede han ogsaa, at der var saamange Love, som bestemte, at Sager kunde behandles som offentlige Politisager, og han satte dette i Forbindelse med en Paa- stand af Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds, hvis Bemærkninger han imøbegif. Han sagde: Vi have jo den almindelige Straffelov, og han nævnedes Paragrafer deri, deriblandt f. Ex: dem, som gaa ud paa, at Sager om saadanne Handlinger, der strengt taget gaa ind under Tyveribegrebet, og om saadanne Handlinger, der i Grunden i Virkeligheden ere Bedragerier, behandles som offentlige Politisager. Dette er fuldkommen vist, men jeg havde anset det for ønskeligt, om den ærede Drdfører i Forbindelse dermed havde gjort opmærksom paa, at netop dette har Gjæmmel i en speciel Lov, som kom ud sex Dage efter den almindelige Straffelov, og som ikke ubetinget siger, at det skal være Tilfældet, men siger, at Bestemmelsen skal gjælde indtil videre. Foruden denne Bemærkning vil jeg tillige gjøre gjældende, at jeg tror, at der til Grund for hele denne Bevisførelse ligger en forunderlig Forverling; jeg er ikke ængstelig ved at bruge Udtrykkene „besynderlig“ og „forunderlig“, da den ærede Drdfører saa ofte brugte disse Udtryk om det Foredrag, der blev holdt af Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds. Havde den ærede Drdfører kunnet sige: Vi have her Exempel paa, at Handlinger, som kun angaa en Enkelts Interesse, ere fastsatte at skulle behandles som offentlige Politisager, var der Noget deri; men, mine Herrer, det forholder sig anderledes, thi der er Spørgsmaal om Sager, med Hensyn til hvilke Staten paa Grund af den Interesse, den har i, at intet Tyveri eller Bedrageri o. s. v. skal gaa ustraffet hen, siger, at disse

mindre Tyverier og Bedragerier indtil videre kunne behandles som offentlige Politisager; det er en ganske anden Retning end den, hvormed her er Tale. Den ærede Drdfører bemærkede — og jeg anser det fornødent dog at tage disse af ham anførte Grunde med, fordi det efter min Mening er af stor Vigtighed, at vi vedtage Vædringsforslaget under Nr. 20 — at Forordningen af 26de Juli 1837 om Skovforbrydelser ogsaa har Bestemmelsen om offentlige Politisager. Ja, naar man læser der første Halvdel eller noget Mere af denne Forordning, er det ganske vist, at den bestemmer, at Sager om Sagtovertrædelser paa den kongelige Wildtbane og paa Stiftsellers Gods, som er sat i Klasse dermed, skulle behandles som offentlige Politisager, men derefter følger simpelthen den Bestemmelse, at Skovforbrydelser med Hensyn til privat Gods skulle behandles som private Politisager. Jeg beder de Herrer vel at betænke, om man da til Fordel for de her omhandlede Sagers Behandling som offentlige Politisager kan kræbe sig paa en Bestemmelse, der gaar ud paa, at Skovforbrydelser skulle behandles som private Politisager? Behøver man at søie til, at Tingen i den Henseende stiller sig anderledes, og at man kunde have langt mere Dyrfor- dring til at tilstode en offentlig Politisags Anvendelse, naar der er Spørgsmaal om at borttage Træer, der staa fast i deres Grund og tilhøre den Skovberettigede, end naar der er Tale om at skyde en Fugl, der bevæger sig i Luften over den Sagtberettigedes Jord, eller om at tilegne sig et eller andet Dyr, som løber over hans Grund? Netop efter denne hele Bevægelighed staaer Retsovertrædelser paa en ganske anden Maade, end Tilfældet er med Hensyn til Skove. Det forekommer mig, at man ikke vilde handle rigtigt, hvis man vilde bortkaste den nuværende Lovgivnings Bestemmelser med Hensyn til private Sagers Behandling, og det er derfor, jeg tror, der er Grund til at vedtage Vædringsforslaget under Nr. 20. Den ærede Drdfører bemærkede, at det dog ikke vilde kunne gaa an at vedtage dette Vædringsforslag, fordi det første Krav, man kan stille til en Lov, er, at ikke blot Juristet, men ogs